

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΔΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Αριθμός Απόφασης 404/2020

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 38/27-11-2020 της τακτικής συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Ήλιδας.

ΘΕΜΑ: Γνωμοδότηση για εξωδικαστική επίλυση της διαφοράς επί της από 20-07-2020 και με αριθμό κατ. 519/ΤΜ/105/2020 αγωγής, απευθυνόμενης ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας.

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 27-11-2020, ημέρα Παρασκευή και ώρα 11:00π.μ., στο Συνεδριακό Κέντρο του νέου Διοικητηρίου Αμαλιάδας, στην αίθουσα συνεδριάσεων της Οικονομικής Επιτροπής, συνήλθε σε Τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή, ύστερα από τη με αριθμό πρωτ. 27380/38/23.11.2020 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, που εκδόθηκε αυθημερόν και επιδόθηκε νόμιμα στα μέλη της, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 67 και 75 του Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87).

Η συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε διά περιφοράς με τρόπο διεξαγωγής της, μέσω (ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και φαξ) με ώρα έναρξης 11:00π.μ και λήξης 12:00π.μ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 10 της από 11.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ) «Κατεπείγοντα μέτρα αντιμετώπισης των αρνητικών συνεπειών της εμφάνισης του κορωνοϊού Covid-19 και της ανάγκης περιορισμού της διάδοσής τους» (ΦΕΚ Α' 55) η οποία κυρώθηκε νομοθετικά με το άρθρο 2 του Ν.4682/20 ΦΕΚ Α 76] και της εγκυκλίου με αρ.πρωτ. 60249/22.9.2020 (ΑΔΑ: Ω0Ν346ΜΤΛ6-ΙΘ9).

ΠΑΡΟΝΤΕΣ	ΑΠΟΝΤΕΣ Οι οποίοι/ες δεν δήλωσαν συμμετοχή αν και κλήθηκαν νόμιμα
1.Παπαδόπουλος Βασίλειος- Πρόεδρος / Αντιδήμαρχος	1.Α.Κοτσαύτη-Παπαζαφειρόπουλου Αλεξάνδρα-μέλος
2.Χριστοφόρου Ευάγγελος-Αντιδήμαρχος	
3.Νικολόπουλος Χρήστος-μέλος	
4.Αστερής Ευγένιος-Αντιπρόεδρος	
5.Αμπού Χάντμπα Μισέλ-μέλος	
6.Αναγνωστόπουλος Κων/νος-μέλος	
7. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος-μέλος	
8. Φουντάς Αθανάσιος-Αντιδήμαρχος	

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο εννέα (9) μελών δήλωσαν παρόντα οκτώ (8) μέλη και ένα (1) ήταν απόν, ο πρόεδρος κ. Παπαδόπουλος Βασίλειος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης.
Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο κ. Βούλγαρη Χρήστο.

.

Έχει τεθεί υπόψη των συμβούλων η από 23-11-2020 Γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου του Δήμου όπως αναλύεται παρακάτω:

Θέμα: Γνωμοδότηση για εξωδικαστική επίλυση της διαφοράς επί της από 20-7-2020 και με αριθμό κατ. 519/ΤΜ/105/2020 αγωγής, απευθυνομένης Ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας

«Την 30-9-2020 και με αριθμό πρωτ. 22438/30-9-2020 επιδόθηκε στον Δήμο Ήλιδας η από 20-7-2020 αγωγή του Ευάγγελου Ψαχούλια του Διονυσίου, κατοίκου Αμαλιάδας κατά του Δήμου Ήλιδας, με αριθμό κατ. 519/ΤΜ/105/2020, απευθυνομένη Ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας, δια της οποίας αιτείται ο ενάγων να του καταβάλει ο Δήμος το ποσό των 22.415,48 ευρώ, νομιμοτόκως όπως αναφέρεται στην αγωγή.

Ο ενάγων αναφέρει στην αγωγή του ότι στα πλαίσια της επαγγελματικής του δραστηριότητας με εντολές του πρώην Δημάρχου που του δόθηκε στις αναφερόμενες στην αγωγή του ημεροχρονολογίες, λόγω έκτακτων αναγκών, ανατέθηκαν σε αυτόν διάφορες επισκευαστικές εργασίες στις Τ.Κ. Σωστίου, Περιστερίου, Σαβαλίων, Ήλιδας, στον ΥδατόΠυργο Αμαλιάδας, συνολικής αξίας 22.415,48 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ, ήτοι το ποσό των 18.077 για εργασίες και 4.338,48 ευρώ ΦΠΑ. Οι άνω εργασίες εκτελέστηκαν από τον ενάγοντα και παραλήφθηκαν από τον εναγόμενο, πλην όμως δεν πληρώθηκαν.

Στις 17-11-2020, μετά από εισήγηση εμένα της υπογράφουσας, εκδόθηκε η υπ'αριθμ. 392/2020 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, προκειμένου να μου παρέχει την ειδική εντολή και εξουσιοδότηση να παρασταθώ στο άνω Δικαστήριο επί της άνω αγωγής του ενάγοντα και να καταθέσω προτάσεις, προσθήκη και γενικά να ενεργήσω το νόμιμο προς περάτωση αυτής της εντολής.

Ακολουθώντας ο ενάγων κατέθεσε στις 19-11-2020 προς τον Δήμο Ήλιδας την υπ'αριθμ. πρωτ. 27143/19-11-2020 αίτηση του, δια της οποίας αιτείται τον εξωδικαστικό συμβιβασμό της υπόθεσης, παραιτούμενος από τόκους και έξοδα.

Από την μελέτη του φακέλου της υπόθεσης, προκύπτει ότι πράγματι εκτελέστηκαν οι άνω εργασίες από τον ενάγοντα στον Δήμο Ήλιδας. Ο πρώην Δήμαρχος κ. Χριστοδουλόπουλος, ως νόμιμος εκπρόσωπος του Δήμου Ήλιδας, χορήγησε στον ενάγοντα βεβαιώσεις εργασιών, δια της οποίας βεβαιώνει ότι ανατέθηκαν και παρασχέθηκαν στον ενάγοντα οι επίδικες εργασίες - έργα, ότι παραλήφθηκαν από τον Δήμο Ήλιδας κατά τα συμφωνηθέντα και τους κανόνες της τέχνης και της επιστήμης και τέλος αναγνωρίζει ότι τα ποσά που αναφέρονται στις άνω βεβαιώσεις, συνολικού ποσού 22.415,48 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ, οφείλονται στο ακέραιο στον ενάγοντα και ότι δεν του έχουν καταβληθεί μέχρι την 4-6-2019.

Συγκεκριμένα ο πρώην Δήμαρχος χορήγησε τις εξής βεβαιώσεις: α) την από 4-6-2019 βεβαίωση εργασιών ποσού 1.227,60 ευρώ, β) την από 20-8-2018 βεβαίωση εργασιών ποσού 4.558,24 ευρώ, β) την από 16-4-2018 βεβαίωση εργασιών ποσού 806 ευρώ, β) την από 24-2-2017 βεβαίωση εργασιών ποσού 7.018,40 ευρώ, β) την από 24-1-2018 βεβαίωση εργασιών ποσού 3.658 ευρώ, δ) την από 3-12-2018 βεβαίωση εργασιών ποσού 1.639,90 ευρώ, β) την από 18-2-2019 βεβαίωση εργασιών ποσού 742,76 ευρώ, β) την από 25-2-2019 βεβαίωση εργασιών ποσού 2765,20 ευρώ και όλα αυτά τα ποσά συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ.

Α. Κατά την έννοια του άρθρου 94 παρ. 1 του Συντάγματος, η εκδίκαση των διαφορών, που ανακύπτουν από σύμβαση και ανάγονται στο κύρος, την ερμηνεία και την εκτέλεση αυτής ή σε οποιαδήποτε παρεπόμενη της συμβάσεως αξίωση, υπάγεται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, αν η σύμβαση είναι διοικητική.

Άλλως, αν, δηλαδή, πρόκειται περί συμβάσεως ιδιωτικού δικαίου, δικαιοδοσία για την επίλυση της διαφοράς έχουν τα πολιτικά δικαστήρια. Θεωρείται δε η σύμβαση διοικητική εάν πληρούνται, σωρευτικώς, οι εξής προϋποθέσεις: α) ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη είναι το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, β) με τη σύναψη της συμβάσεως επιδιώκεται η εξυπηρέτηση σκοπού, τον οποίο ο νόμος έχει αναγάγει σε σκοπό δημοσίου συμφέροντος, και γ) ο συμβατικός δεσμός διέπεται από εξαιρετικές ρήτρες, οι οποίες προσδίδουν υπερέχουσα θέση στο συμβαλλόμενο Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου – δηλαδή θέση η οποία δεν προσιδιάζει στο δυνάμει των διατάξεων του ιδιωτικού δικαίου συναπτόμενο συμβατικό δεσμό – και οι οποίες προκύπτουν είτε από το νομοθετικό καθεστώς, το οποίο διέπει τη σύμβαση, είτε από τους όρους της οικείας διακηρύξεως είτε από το ίδιο το περιεχόμενο της συμβάσεως (βλ. ΑΕΔ 7/2019 Δημ. Νόμος, ΑΕΔ 17/2017, ΑΕΔ 11/2017 Δημ. Νόμος, ΑΕΔ 7/2017 Δημ. Νόμος, 21/2009, 6/2007, 10/2003, 3/1999, 21/1997, ΟΛΑΠ 9/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 786/2018 Δημ. Νόμος, ΣΤΕ 804/2018 Δημ. Νόμος). Εξάλλου, κατά την έννοια του άρθρου 94 παρ. 1 του Συντάγματος, διοικητικές διαφορές ουσίας είναι και οι διαφορές από αδικαιολόγητο πλουτισμό του Δημοσίου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, όταν η υποκείμενη σχέση που προκάλεσε τον πλουτισμό αυτό είναι σχέση δημοσίου δικαίου. Αντιθέτως, διαφορές από αδικαιολόγητο πλουτισμό του Δημοσίου ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων όταν δεν υφίσταται σχέση δημοσίου δικαίου, συνδέουσα το Δημόσιο ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με κάποιο πρόσωπο, από την οποία (σχέση), ή με αφορμή τη λειτουργία της οποίας, δημιουργείται ο πλουτισμός του Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (βλ. ΑΕΔ 11/2017 Δημ. Νόμος, ΑΕΔ 2/2016 Δημ. Νόμος, 12, 11/2013, 3/2012, ΑΠ 891/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 892/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 1980/2017 Δημ. Νόμος, 786/2018 Δημ. Νόμος). Περαιτέρω, η αξίωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού, από άποψη ουσιαστικού δικαίου είναι επιβοηθητική, ασκούμενη όταν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τη θεμελίωση αξίωσης από σύμβαση ή αδικοπραξία, αφού σε αντίθετη περίπτωση δεν δύναται να γίνει λόγος για έλλειψη νόμιμης αιτίας. Αν, όμως, η αξίωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού σωρεύεται κατά δικονομική επικουρικότητα (άρθρο 219 ΚΠολΔ) υπό την αίρεση της απορρίψεως της κύριας βάσεως από σύμβαση, τότε για την πληρότητα της επικουρικής αυτής αγωγής, πρέπει να γίνεται στο αγωγικό δικόγραφο απλή επίκληση της ακυρότητας της συμβάσεως (ΟΛΑΠ 2/2019 Δημ. Νόμος). Κατά το άρθρο δε 904 παρ. 1 ΑΚ “όποιος έγινε πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία από την περιουσία ή με ζημία άλλου έχει υποχρέωση να αποδώσει την ωφέλεια. Η υποχρέωση αυτή γεννιέται ιδίως σε περίπτωση παροχής αχρεώστητης ή παροχής για αιτία που δεν επακολούθησε ή έληξε ή αιτία παράνομη ή ανήθικη” και κατά το άρθρο 908 εδ. α του ιδίου Κώδικα “ο λήπτης οφείλει να αποδώσει το πράγμα που έλαβε ή το αντάλλαγμα που τυχόν έλαβε από αυτό”.

Με βάση τα ανωτέρω γίνεται δεκτό ότι διαφορά που απορρέει από προφορική σύμβαση, για την διάγνωση του χαρακτήρα, της οποίας ο Δικαστής δεν μπορεί προδήλως να αναζητήσει ρήτρες αποκλίνουσες από το κοινό δίκαιο, ούτε να διαγνώσει το κανονιστικό καθεστώς που την διέπει είναι ιδιωτικού δικαίου, ανεξαρτήτως αν το συμβαλλόμενο είναι το Ελληνικό Δημόσιο ή ΟΤΑ ή άλλο ΝΠΔΔ ή αν φέρεται να έχει συναφθεί για την εκτέλεση δημοτικού έργου, αποβλέποντος στην εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού (ΑΕΔ 7/2017, 2/2016, ΑΠ 1980/2017 ΝΟΜΟΣ)

Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει, ότι, σε περίπτωση που εκτελείται και παραδίδεται έργο ή παρέχονται υπηρεσίες ή εργασίες με άκυρη σύμβαση, “ο αντισυμβαλλόμενος” του παρέχοντος, που δέχεται το έργο ή τις υπηρεσίες στο πλαίσιο της άκυρης σύμβασης, η οποία συνιστά απλά τη βασική προϋπόθεση της έλλειψης νόμιμης αιτίας, υποχρεούται να αποδώσει την ωφέλεια την οποία απέκτησε χωρίς νόμιμη αιτία και που συνίσταται, σε περίπτωση αδυναμίας αυτούσιας απόδοσης της παροχής που έλαβε χώρα χωρίς νόμιμη αιτία, στη χρηματική αποτίμηση του παρασχεθέντος έργου ή της παρασχεθείσας εργασίας ή υπηρεσίας και στη δαπάνη που

εξοικονόμησε, στην οποία θα υποβαλλόταν, αν την εκτέλεση του ίδιου έργου ή της εργασίας ανέθετε, με έγκυρη σύμβαση, σε άλλο πρόσωπο, το οποίο θα διέθετε τα ίδια επαγγελματικά προσόντα και ικανότητες (ΑΠ 1054/2019 Δημ. Νόμος, ΑΠ 1225/2008). Ο παραπάνω γενικός κανόνας του άρθρου 904 ΑΚ, που απορρέει από τις κοινωνικές αντιλήψεις περί ισότητας και επιείκειας, έχει εφαρμογή και για το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ., αφού γι' αυτά δεν καθιερώνεται εξαίρεση με τη διάταξη αυτή ή με άλλη (ΟΛ. ΑΠ 218/1977, ΑΠ 1054/2019 ό.π., ΑΠ 1462/2012).

Β. Περαιτέρω ως προ ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για τις συναφθείσες ως την 8-8-2016 δημόσιες συμβάσεις (άρθρα 376 παρ. 1 και 379 Ν. 4412/2016 ΦΕΚ Α'147/8-8-2016), με την διάταξη του άρθρου 41 του ν.δ. 496/1974 «περί λογιστικού των ΝΠΔΔ», ορίζεται ότι κάθε σύμβαση για λογαριασμό των νηδδ, που έχει αντικείμενο άνω των 10.000 δρχ., όπως δε αναπροσαρμόστηκε το ποσό αυτό αρχικά με την υπ'αριθμ. 2054839/452/0026/3-7-1992 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 447/1992) άνω των 150.000 δρχ. (ή 440,20 ευρώ) και κατόπιν με την υπ'αριθμ. 2/42053/0094/26-7-2002 απόφαση του αυτού Υπουργού (ΦΕΚ Β 1033/2002) άνω των 2.500 ευρώ ή δημιουργεί υποχρεώσεις διαρκείας, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, υποβάλλεται στον τύπο του ιδιωτικού εγγράφου. Η πρόταση για την κατάρτιση της σύμβασης και την αποδοχή της μπορούν να γίνουν και με χωριστά έγγραφα, αίρεται δε η ακυρότητα που προκαλείται από την έλλειψη έγγραφης αποδοχής, αν εκπληρωθεί η σύμβαση. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι ο τύπος του ιδιωτικού εγγράφου, που απαιτείται για τις καταρτιζόμενες για λογαριασμό ΝΠΔΔ ή Δημοσίου ως άνω συμβάσεις, είναι συστατικός και όχι αποδεικτικός και για αυτόν τον λόγο η έλλειψη του καθιστά κατά τα άρθρα 158 και 159 παρ. 1 ΑΚ άκυρη την σύμβαση, με συνέπεια να θεωρείται αυτή κατά το άρθρο 180 του ΑΚ ως μη γενόμενη, αίρεται δε η ακυρότητα σε περίπτωση εκτέλεση της σύμβασης μόνον όταν για την σύναψη της προηγήθηκε χωριστή έγγραφη πρόταση, χωρίς να επακολουθήσει και έγγραφη αποδοχή, όχι όμως και όταν δεν τηρήθηκε καθόλου ο έγγραφος τύπος για την πρόταση και την αποδοχή (ΟΛΑΠ 862/1994, ΕΕΔ 43,627, ΑΠ 430/2015, ΑΠ 1160/2013, ΑΠ 1057/2011, ΑΠ 1694/2009, ΑΠ 1161/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η ως άνω ακυρότητα της σύμβασης από την έλλειψη του απαιτούμενου τύπου τόσο για την αρχική σύμβαση, όσο και για τυχόν τροποποίηση της είναι απόλυτη και λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, εφόσον προκύπτει από τα εκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά (ΕφΠειρ 375/2014, ΕφΠειρ 755/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 11549/1995 ΝοΒ 1996, 1008, ΕφΑθ 1840/1992 ΝοΒ 41, 510, ΕφΑθ 8341/1991 ΕλλΑνη 33,875).

Γ. Περαιτέρω από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 209 παρ. 1,2 και 9 του Ν. 3463/2006 (ΔΚΚ), 83 παρ. 1 του Ν. 2362/1995, 17 παρ. 1 του Ν. 2539/1997 και των ΑΥΟ 2/4564/0026/2001 και ΥΑ 35130/739/9-8-2010 (ΦΕΚ Β 1291/11-8-2010) προκύπτουν τα εξής: ΟΙ συμβάσεις απευθείας παροχής υπηρεσιών που συνάπτονται για λογαριασμό των δήμων και των κοινοτήτων απευθείας από τον Δήμαρχο ή τον Πρόεδρο της Κοινότητας, ακόμη και χωρίς διαγωνισμό, μόνο όταν η αξία τους δεν υπερβαίνει κατ'είδος σε ετήσια βάση το ποσό των 15.000 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου και του ΦΠΑ και από 11-8-2010 το ποσό των 20.000 ευρώ, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται ο ΦΠΑ. Και στις περιπτώσεις όμως αυτές η σύμβαση έργου με απευθείας ανάθεση από τον Δήμαρχο ή τον Πρόεδρο της Κοινότητας επιτρέπεται να συναφθεί μόνο για την αντιμετώπιση έκτακτων και επείγουσών περιπτώσεων, ειδικά αιτιολογημένων και μόνο εφόσον υπάρχει εγγραφή στον προϋπολογισμό εξειδικευμένης πίστωσης προορισμένης για προμήθεια, εργασία ή μεταφορά που κατονομάζεται ρητά στον προϋπολογισμό. Συμβάσεις που συνάπτονται για λογαριασμό των δήμων και κοινοτήτων από τον Δήμαρχο ή τον Πρόεδρο της Κοινότητας αντίστοιχα, κατά παράβαση των ανωτέρω, είναι άκυρες και δεν παράγουν έννομες συνέπειες και ειδικότερα υποχρεώσεις σε βάρος των ΟΤΑ βάσει των άρθρων 174 και 180 ΑΚ (βλ. και ΕφΑλρ 29/2013, ΕΦΠατρ 1405/2006, ΕΦΚρήτης 441/2004, ΜΠρΘες 8680/2016, ΕιρΠάτρας 251/2017 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με βάση τα ανωτέρω και το περιεχόμενο της υπό κρίση αγωγής, για την εκδίκαση της έχουν αρμοδιότητα τα πολιτικά δικαστήρια, καθόσον πρόκειται για ιδιωτική διαφορά, αφού οι αναθέσεις των επίδικων έργων έγιναν με προφορικές συμφωνίες, ενόψει των οποίων δεν είναι δυνατή η διάγνωση του κανονιστικού καθεστώτος που διέπει τις εν λόγω συμβάσεις, καθώς και η διαπίστωση της πρόβλεψης ή μη σε αυτή ρήτρας που αποκλίνει από το κοινό δίκαιο και συνακόλουθα η διαπίστωση της ύπαρξης σχέσης δημοσίου δικαίου, ακόμα και αν οι εν λόγω συμβάσεις αποβλέπουν στην εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού.

Στην υπό κρίση περίπτωση οι επίδικες συμβάσεις έργου καταρτίστηκαν προφορικά και με απευθείας ανάθεση, χωρίς να τηρηθεί για αυτές η απαιτούμενη διαδικασία και ως εκ τούτου τυγχάνει άκυρη κατά τα άρθρα 158 και 159 του ΑΚ.

Ωστόσο από την εκτέλεση των συμφωνιών αυτών, ο Δήμος Ήλιδας κατέστη αδικαιολογήτως πλουσιότερος σε βάρος του ενάγοντα και με ζημία του τελευταίου, καθώς αυτός δεν πληρώθηκε την συμφωνηθείσα αμοιβή του για τις υπηρεσίες που πράγματι προσέφερε και ωφελήθηκε ο εναγόμενος Δήμος χωρίς νόμιμη αιτία, διότι δεν κατέβαλε σε άλλο επαγγελματία το ποσό αυτό για να λάβει τις υπηρεσίες που παρείχε ο ενάγων, η δε ωφέλεια του διατηρείται και κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής (ΑΠ 379/1975 ΝοΒ 23/1154, 1207/1978 Αρμ. 14 και 15//2020 ΕιρΑμαλιάδας),

Κατά τα γενικώς κρατούντα, η δικαστική επίλυση της διαφοράς είναι δυνατόν να έχει ως τελικό αποτέλεσμα τη σημαντικά μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση του Δήμου, δεδομένου ότι σε περίπτωση δικαίωσης του ενάγοντος, η δαπάνη του Δήμου προσαυξάνεται με τα δικαστικά έξοδα και τους επιδικαζόμενους τόκους, όπως στην ένδικη περίπτωση. Συνεπώς σε περιπτώσεις, όπου κρίνεται πιθανή ή βέβαιη η έκδοση δικαστικής απόφασης υπέρ του ενάγοντος, η αποδοχή τέτοιου συμβιβασμού εκ μέρους του Δήμου συμβάλλει στην προστασία της περιουσίας αυτού, κάτι που αποτελεί άλλωστε υποχρέωση του σύμφωνα με την ρητή διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 178 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Περαιτέρω η τελική επίτευξη εξώδικου συμβιβασμού εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια του Δήμου, όπως εν προκειμένω, η εξέταση ωστόσο του σχετικού αιτήματος αποτελεί υποχρέωση του τελευταίου, η δε άρνηση του να κάνει χρήση των σχετικών διατάξεων παραβιάζει ευθέως το νόμο και συνιστά μορφή κακοδιοίκησης (Συνήγορος του Πολίτη Ιούλιος 2014).

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 293 ΚΠΟΛΔ, οι διάδικοι μπορούν σε κάθε στάση της δίκης να συμβιβάζονται, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ιε του άρθρου 72 του Ν. 3852/2010, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Ν. 4623/2019, η Οικονομική επιτροπή αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο μέχρι ποσού εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ. Όταν το αντικείμενο είναι άνω των 60.000 ευρώ τότε εισηγείται την λήψη απόφασης από το δημοτικό συμβούλιο. Τέλος ο συγκεκριμένος συμβιβασμός δεν εμπίπτει στις απαγορευτικές περιπτώσεις του νόμου, καθόσον δεν πρόκειται για μισθολογική διαφορά. Περαιτέρω, στην παρ. 2 του άρθρ. 72 του Ν. 3852/2010 ορίζεται ότι: «2. Για τις περιπτώσεις ιζ', ιη' και ιθ' της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης...».

Κατά το παραπάνω νομικό πρίσμα πιθανολογώ ότι η υπό κρίση αγωγή του ενάγοντα θα ευδοκιμήσει υπέρ αυτού και κατά του Δήμου, το οποίο θα υποχρεωθεί να καταβάλει το αιτούμενο κονδύλιο με τόκους και δικαστική δαπάνη. Η άνω απαίτηση δε του ενάγοντα δεν αμφισβητείται από τον Δήμο ως προς το ποσό ή την αιτία της, επομένως η επίτευξη του συμβιβασμού επί της άνω διαφοράς στοχεύει στην αποφυγή του κινδύνου της οικονομικής επιβάρυνσης του Δήμου, σε περίπτωση ευδοκίμησης της αγωγής.

Κατά συνέπεια, η νομική μου άποψη είναι ότι ενόψει προσδοκώμενου μετά βεβαιότητας ευνοϊκού υπέρ του ενάγοντα αποτελέσματος, ο Δήμος Ήλιδας έχει συμφέρον στην εξωδικαστική επίλυση της ένδικης διαφοράς, αφού θα επωφεληθεί με

την μη καταβολή του κονδυλίου των τόκων και των δικαστικών εξόδων, τα οποία αναμένεται να επιδικασθούν σε βάρος του.

Κατόπιν τούτου, γνωμοδοτώ ότι είναι προς το συμφέρον του Δήμου Ήλιδας και υπό την προϋπόθεση της παραίτησης του ενάγοντα από το δικόγραφο της αγωγής, να προβεί: α) στην ακύρωση της υπ' αριθμ. 392/2020 απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής, β) την αποδοχή του προτεινόμενου εξώδικου συμβιβασμού του ενάγοντα Ευάγγελου Ψαχούλια, γ) την καταβολή προς τον ενάγοντα από τον εναγόμενο Δήμο του ποσού των 22.415,48 ευρώ, προς πλήρη και ολοσχερή εξόφληση του από την ανωτέρω αιτία, υπό την απαραίτητη προϋπόθεση παραιτήσεως του ενάγοντα από τα κονδύλια των τόκων και των δικαστικών εξόδων, καθόσον είναι προς το συμφέρον του Νομικού Προσώπου, δ) την παραίτηση του ενάγοντα από το δικόγραφο της αγωγής και ε) την κατάργηση της δίκης».

Κατόπιν τούτου, το σώμα πρέπει να αποφασίσει για τα παραπάνω.
Η παράταξη «ΗΛΙΔΑ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» ψήφισε αρνητικά, αιτιολογώντας ότι, δεν έχει εξεταστεί από τη δικαιοσύνη τουλάχιστον Πρωτόδικα η αγωγή του κ. Ψαχούλια Ευάγγελου και διατηρούμε τις επιφυλάξεις μας.

Στη συνέχεια, τέθηκαν υπόψη του Πρόεδρου οι τοποθετήσεις και οι ψήφοι των μελών της επιτροπής.

Η Οικονομική Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη, τις διατάξεις του άρθρου 58 και του άρθρου 72 του ν.3852/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 40 του Ν. 4735/20, τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 4623/2019 (ΦΕΚ Α'134), την υπ' αριθμ. 519/ΤΜ/105/2020 αγωγή, την γνωμοδότηση της Νομικής Σύμβουλου του Δήμου,

Αποφασίζει κατά Πλειοψηφία

Δεν κάνει δεκτή την από 23-11-2020 Γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου του Δήμου, για εξωδικαστική επίλυση της διαφοράς, επί της με αριθμό κατ. 519/ΤΜ/105/20-07-2020 αγωγής και του με αριθμ.27143/19.11.2020 αιτήματος του Ευάγγελου Ψαχούλια του Διονυσίου.

Κατά της παρούσας χωρεί προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 Ν. 3852/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 118 του Ν.4555/18 (ΦΕΚ 133Α) «Πρόγραμμα ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι».

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 404/2020

Κατόπιν συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε όπως παρακάτω:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ